

આલતો ખાઉં ને મેલતો જાઉં

ફરશને બલનો ફજતો”

અમથાકાકા અને ભાળી ભત્રીજનો

સંવાદ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

(કવાલી) ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૨૬૨૨

સમ જઈશમાં આધી શ્રવણુ કર વાત આ થોડી
કુળમાં પ્રગટ થઈ છે જરા સમજાવને છોડી ૧
ઝા શું અરે કાકા અમારા છે ગૃહો વાંકા
પરખામ કે રીતે માતા નામે મદન ગૌરી ૨
હેળી થવા ભાગી પુરા તન રીત ગઈ ભાગી
પલ્લવ રહે ખુલ્લાં એવી અમને ગમે ભાળી ૩
ભાંની હતી ગોખી શીખી ભરવા હવે ટોપી
હાટે જવા ભાગી ખડલ નાખ્યાં બધાં તોડી ૪

એતો બહેર થઇ ચુક્યું ગજાશે કેમ આ ચુક્યું
 પરિણામે થશે કેવાં હવે કહું છું બધું ફોડી ૫
 સુકી તેં બાધરો દીધો નડીનો વેશ પણ લીધો
 હજુ જો હોય કંઈ બાકી કસર રાખીશમાં છોડી ૬
 દીવસ આવ્યા બહુ વસમાં સુવર્ણોથી મટો ચરમા
 વિલાયતી ખુટ પહેરીને હવામાં જઈશ હું પોદી ૭
 રૂપાળી છે બહુ ભારે દેખી સૌ કાંકરા મારે
 બુલેધરના લતામાંથી અલી તું ભય છે દોડી ૮
 સખુર કર આરે ગાડીવાલા ઠહાં તક ભયગા લાલા
 ફૂંપેસેકા લીઆ ચીવડા મગર દેખી નહિં ગોળી ૯
 થવાની ચાહ છે ક્યારે જવું હાકીસમાં મારે
 રામા અલ્યા જરા જોની હંકારી કયાં ગઈ છોડી ૧૦
 વિચારીને જરા બોલો આંખો બેઠાં તમે જાણો
 તપાસીને જુઓ વાડ મળે છે કયાં જીવન દોરી ૧૧
 ઠરી ને તો જરા ચાલો વચન સૌ વેદના પાળો
 કહે માધવ આખર તો વખરવાનીજ છે જોડી ૧૨
 શરીરો છે ઘડયાં કેવાં અજબ કયાંની હશે માટી
 મોટા ઘરની અમો ઊંચી પકાવી શું નહિં બાટી ૧૩
 રાખી આપો હવે ભટો તે પણ જોશે વદન લઈ
 આરે ત્રણસર રાંધીને જની કડીય-નૃમરડાલી ૧૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૫૨૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ દેશીનેપલનો રૂતેનો

વિષય ૬- : ૯

(૩)

બધાએ મુઠને બહુ ભારે ગોકુળ મથુરાં થકી આવે
મને અચરજ બહુ લાગ્યું પાણી મજબુત છે લાટી ૧૫
માથાં ત્રણવાર મેં કુટયાં ત્યારે તો શેઠજી ઉઠ્યા
દિવસના પણ રહ્યા ઉઘે કરે છે કામ સો ઘાટી ૧૬
લાળીશું વેલકમ જ્યારે બનીશું ફેનગી ત્યારે
હીંટોળા ખાટ પર બેગી દધિશું શેઠનં દાટી ૧૭
ભત્રીજ તું ખની લોળી મગી ખા લે હવે ગાળી
કહે માધવ જોયું કે શ્રીખંડો શું રહ્યા ગાટી ૧૮

૫૨૫૫૫

આબેહુબ અંધકાર યાને લક્ષ્મીનો ખુવાર

(કવાલી)

અરે મમ દેશી ખંધુઆ ઝરજ કાંઈ ઉર ધારે ને
થતો અત્ય આર આજે હવે હાં કંઈ સુધારેને ૧
પહેરી ફેન્સી ચોળી જતી ઓરત હવા ખંદર
પછી તે કયાં કહો જાળી અરે એ જાણુ તો ઇશ્વર ૨
અહા શું તેહની સાડી અતી ખારીઝ મેં જાળી
ચોખામાં શું લખાશે છો કરમહી ૨ંડી કાળી ૩

સુકૌમળ અંગમાં એના સુવાસી અતરો મહેકે
 ખરેખર દેખતા સજ્જન અરે શું નાયકા કહેશે ૪
 વિસારી હાથ હાંતીને ચડાવ્યા કાચ કંઈ ચીતે
 જુના ધારા વિસારીને નવા ધારા ગ્રહા પ્રિતે ૫
 ખરે એક ખંગડી માટે પર પુરૂષને હાથ સોંપે છે
 વીસારી છેક લજ્યાને અરે મર્યાદ સોંપે છે ૬
 સુશોભીત વસ્ત્ર પહેરીને ખન્યા ફેશન લેડીના
 રહી છે હાથમાં છત્રી પહેર્યાં છુટ એડીના ૭
 સુગંધી તેલ ચોળીને છટાથી કેશ ચોળીને
 ચડાવ્યાં આખપર ચરમાં હવે તો બહુ પડયાં વસમાં ૮
 અરે મમ ખ્યારા બંધુઓ સુધારાને વધારીને;
 અતિશય છુટ આપીને ચડવી છેક લાડીને ૯
 જુઓ અસલ તણી રીતી વિચારો ધર્મ ને નિતી
 કરો કાંઈ કામ ભક્તિના હૃદયમાં રાખીને પ્રિતી ૧૦
 કહે માધવ સુજો ખ્યારા હૃદયને લાગશે ખારા
 સુધારા આ હઠાવીને વચન આ માનજો મારા ૧૧

ફેશનેબલ દુનીઆ

(કવાલી)

સુધારો સાંપડ્યો જ્યાંથી થઈ ફેશન અરે ક્યાંથી
 ન જાણે કોઈ તેનાથી થઈ ફેશન અરે ક્યાંથી ૧

લગાવ્યા કોટને કોલર ગણ બંડી અને ઘોતર
 લગાવી ટાઈ બપકા બર થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૨
 ખર્ચા પેખલ તણા ચરમા ભલે આંખે પડે વસ્ત્ર
 વધી ફેશન બહુ જગમાં થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૩
 બનાવી ઓફીસો સારી ટેબલ ખુરસી દીસે ભારી
 અરે બપકા એ હલ બાળી થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૪
 થયા ફેશન મહી પુરા જણાતા રોકમાં શુરા
 બનીને શેઠીયા સારા થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૫
 સુધારો તો થયો સારો અરે આનંદ કરનારો
 નમાની શું જુનો ધારો થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૬
 જઈ હોટલ વાંશે ખાશું નહી તેમાંજ વટલાશું
 ગીતો નાટક તણા ગાશું થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૭
 મહીરા પાન પર મોહતા જગતમાં સર્વ જન જોતાં
 કમાણી ત્યાં બધી ખેતાં થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૮
 બહુ ફેશન મહી ફરતા નજર પરનાર પર કરતા
 છતાં હીલમાં નહી ડરતા થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૯
 અમે નાટક મહી જઈશું સ્ત્રીઓને સાથમાં લઈશું
 સુધારામાં અમે રહી શું થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૧૦
 કહે માધવ અરે ભાઈઓ કરો સત કર્મના કાર્યો
 સુધારો આવ્યો અણધાર્યો થઈ ફેશન અરે કયાંથી ૧૨

(કવાલી)

હું ફેશનમાં અલબેલી	હું કેની બની ઝુંદેલી (૧)
મન ગમતો પોશાક પહેરીને	ભરી બજાર ચાલું;
સેકન્ડ કરતાં આવડી ખરાબર	હું મેન થઈને માફાડું હું ૧
સેન્ડ લવન્ડરને પદ પાઉડર	સેન્ટ માર ખાતું
પતીવૃતા પછું કેમ પાળવું	એ નહી હું બાણું હું ૨
નાટક જોવા જવુંજ રીતે	લાજ શરમજ મુઠ્ઠી
ગુસ્સો પાડવો શોખ મારવા	એક દીન નવ ચુકી હું ૩
પ્લેટ ચાળી મેં કેવી કરાવી	સુંદર દીલ દેખાએ
આંછા સાડકો આંછા ચણીઆ	પહેરી મુજ દીલ હરખાએ હું ૪
સુધરેલી પ્રભાની માફક	રટાઇલ હું નવી શીખી
દહે માધવલાલ મુણા સજ્જન	ખરાબર કેળવણી નવ લીધી હું ૫

સુધરેલો સંસાર.

રાગ (ગઝલ)

અરે ઓ આર્યની બહેનો	હવે તો બે જરા બગી
હવે તો બે જરા બગી	સદા તું મોહ દે ત્યાગી ૧
તણ સૌ ધર્મ નિતીને	સત્ય ફેશનમાં વાગા
તમારા છુલ્લું વગોથી	દેખાતાં અંગ સૌ નાગા ૨
તણ પ્રાચીનની ફરી	ઉતારી દંતની ચુકી
દશા થઈ દેશની ભુરી	હવે તો બે જરા બગી ૩

દસાયા મોહની માંહી તમારું સર્વ ત્યાગીને
 સુધારામાં તમે આવી હવે તો જો જરા જાગી ૪
 હતી જે આર્થ માતાઓ સતીમાં તેતો દેખાતી
 પ્રબળ શક્તી બતાવી છે હવે તો જો જરા જાગી ૫
 ગાહા મુની અને દેવો તેજસ્વી સુર્ય ને ચંદ્ર
 થોભાવ્યા આત્મ શક્તિથી હવે તો જો જરા જાગી ૬
 ખરી એ સ્વામીની શેવા ખરી એ ધર્મની પત્નિ
 બનો તેવી સૌ બહેનો હવે તો જો જરા જાગી ૭
 પતી પરમેશ સમ માની તમારું સ્વર્ગ ભુમી છે
 માધવ કહે મોક્ષ સ્વામીથી હવે તો જો જરા જાગી ૮

ત્રીશ રૂપીઆના પગારદારની મુસીબત.

પ્રથમ કુંવારો કહેતો કે, પરણેલા સુખ માણે છે;
 પરણ્યા બાદ હકીકત થઈ, તે પાતે જુઓ વખાણે છે; ૧
 અદસ્થ કહે છે મહારાજ, આ ગાડું તો છે બહુ મોટું;
 રોજ ઉઠીને રાંડ સતાવે, પછંસા ખાતર તે ખોટું; ૨
 ત્રીશ રૂપીઆ પગાર તેમાં, સાત ભયું ધરતું ભાડું;
 પાકીટ અર્થતાણા દશ કાઢી, નકી તેર ગણી વારૂ; ૩
 દાણાવાલો ચુનીલાલ આવ્યો રૂપીયા દશ તેને જાશે;
 બાકીના ત્રણ રહ્યા તેમાંથી, દાગીના કયાંથી થાશે;
 જીવાન બધરી કહે છે એવું, શા માટે પરણ્યા વારૂ;
 ઓળખતા મુજને શું નહોતા, નામ છબીલી છે મારૂ; ૫

ફકત હોઈ ॥ હું ભુખી છું, બીજી કામ નથી મારે;
 કસબી સારી નહીં લાવે તો, આ ઉઠી ચાલી બહારે; ૬
 અરે ગધેડી વિચાર કરતું, છાચલના તો છે વાંધા
 હું ઘોતી પહેરૂં છું તેમા, જુઓ કેટલા છે સાંધા; ૭
 સ્વામીનાથ તમે સાચા છો સંઘર મહારી પહેરે છે;
 જુઓ ધણી એનો કેવો છે, ચાર બળદને ખેડે છે; ૮
 છતાં રોજનાદશદશ રૂપીઆ બુદો નિત્ય કમાવે છે;
 ઘર બેઠાં બઢરીને કેવાં, ઉતમ લાડ લડાવે છે; ૯
 દેખ્યું કંઈજ નથી મેં ક્યાંપણ દીકરી કહો છો તે કેવી;
 નાટક જોવા જઈશ આજ હું, નહીં તો લાજ નથી રહેવી; ૧૦
 માંડ માંડ હું ઘરમાં આવ્યો, ભુખ કકડતી છે લાગી;
 રોધ્યું સીધ્યું કંઈજ નથી, સતાવતી છે આ નાગી; ૧૧
 બેચર કહે છે જુઓ બાપજી, માણકો મુજને મારે છે;
 સમજવી સમજવી થાક્યો, છતાં ખુમ એ પાડે છે; ૧૨
 ખાતું પીતું રહ્યું બાજુએ, કવરાવે છે સૌ ઘરમાં;
 આ દુઃખથી તો મરવું સાર, કુવો આપણા છે થડમાં; ૧૩
 જુવોભાઈ આ શ્રદ્ધસ્થા શ્રમછે લકડડના લાડુ જેવો;
 ખાધા તે તો પસતાણાને, અણ સમજી કહે છે કેવો; ૧૪
 પરમારથમાં પછસો દેતાં, કેવો હાથ ધુળવે છે;
 ફકત એક નખરાની અંદર, ધણીનું દીલ મનાવે છે; ૧૫

(૬)

શિયળવતી નારનો પતિ પ્રત્યે ખ્યાર

(સાખી)

સંપ હશે ત્યાં સૌ સુખી લક્ષ્મીનો ભંડાર
ઘરની વાત કરે નહીં ચતુર સ્ત્રીની જાત
ધણી જમે તેવો હશે પણ હંચા તણો હાર
તેવું જો સમજો તમે દુઃખની કદી ન વાત
ધણી મુખે મુખીયાં રહો દુઃખમાં લ્યો અર્ધ ભાગ
તો તમને જુલો નહીં મરતાં મુખી ભરથાર

(રાગ મઝલ)

અરે મમ દેહ ધારી છે અમારા નાથને માટે
વળી કાયા અને જુદી વધારી નાથના માટે ૧
તણ દહં પલ મહી પીયર સુધારસ સાસરે આવી
વીસારી બાળ જુદી છે અમારા નાથને માટે ૨
થકવતાં માતને ભારે પીતાથી લાડ કરતાંતાં
સુધારી સર્વ જુદી છે અમારા નાથને માટે ૩

સખીઓ ના સાથને તોડી	પ્રીતી પીયુ થકી જોડી	
સાસુથી સ્નેહ જોડયો છે.	અમારા નાથને માટે	૪
પીયરની પ્રીત તોડી છે	નણુંદથી સ્નેહ જોડયો છે	
શુભાની ગાંઠ ગાળી છે	અમારા નાથને માટે	૫
ચરાધીન રહીશ હું પીંજર	હશે બહુ કપટ ધર અંદર	
ઉઠાસી જીવ દાળીશું	અમારા નાથને માટે	૬
કહે તે નાથ કરવાના	પતીને દેવ ગણવાના	
અમે એ ટેક ધારી છે	અમારા નાથને માટે	૭
પતિ સુખે અમે સુખીયાં	પતી દુઃખે અમે દુખીયાં	
સમર થતુને મારી શું	અમારા નાથને માટે	૮
પતીનું આંસુ જ્યાં પડશે	અમે ત્યાં રક્ત આપીશું	
ચલાવીશ લોહીની નદીઓ	અમારા નાથને માટે	૯
અમે સૌ લીખ માગીશું	અવરથી સુખ ત્યાગીશું	
દુખોમાં દીલ ધારીશું	અમારા નાથને માટે	૧૦
અમેને જલમાં રાખો	મેડી હસ્ત વીશે તાંખો	
અમારું દીલ સાચું છે	અમારા નાથને માટે	૧૧
અમારાં હાડ ચો ભાંગો	લલે અમને તમે ત્યાગો	
છતાં નહીં ટેક તોડીશું	અમારા નાથના માટે	૧૨

(૧૧)

પીતાથી પ્રેમ તોડયો છે.	પ્રીતમથી નેહ જોડયો છે	
કપટ કીલ્લાઓ તોડીશું	અમારા નાથના માટે	૧૩
જલે ગાડો જલે ઘેલો	જલે હોય મન તણો મેલો	
નહી નીર મુખ ટાળીશું	અમારા નાથના માટે	૧૪
અમારો દેવ છે સ્વામી	અમારી જાકતી ત્યાં જાણી	
મીના સમ સ્નેહ સેવીશું	અમારા નાથના માટે	૧૫
અહંધા દ્રોપદી દેવી	અનસુયા માતાના જેવી	
અમોએ ટેક ધારી છે	અમારા નાથને માટે	૧૬
કહે માધવ દીલધારી	મલે જેને એવી નારી	
તેના ધન્ય જાગ્ય જાણીશું	ખરેખર નાર ધારીશું	૧૭

સુધરેલી સ્ત્રી.

(હું તે હરખ કરું ક્યાં જાઉં) (એરામ)

સુધરેલ સુધરીઓ છલખલ કરતી તે મુજ નજરે આવે
સાડલો ધોળો બાઘરો ધોળો ચોળી ધોળી પહેરે
અડધ સાલેલો માથે ઓઢી ભરી ખજારે હીંટ સુધરેલ.

(૧૨)

ફેડમાં જુડો હાથમાં રૂમાલ લટકે મટકે તે ચાલે
 સાસુનો સંગાથ ગમેનહી બેન પણી સંગે હાલે સુ.
 પગમાં કચડા કટકટ બોલે રમકે જમકે તે ચાલે
 લાજ શરમને મુકી ખાંટીયે વાકે જુઓ પાડે સુ.
 પોલકા માંહી પોલ કરાવી ઢાલ ઢમકે વગડાવે.
 કબુલરખાનું (ને) પ્લેટ જાળીનું પોતે માપ મંગાવે સુ.
 પોલેસ ઘાટની જોઈએ જંગલી તાછયાં સાંકે કરાવે
 વીસ રૂપરડીના પગારે પુરે લલકે બતાવે સુ.
 બુટ સ્ટોકીંગ મોબ પહેરી વળી અશમા ઘાલે
 સેન્ડ લવન્ડર પફ પાઉડર લગાવે પોતે ગાલે સુ.
 આવીહકીકત જોઈ માધવ દીલગીરી મનમા લાવે
 દેશની પડતીનું મુખ્યકારમ નંબર પહેલો બતાવે સુ.

“ અજબ સુંદરી ”

(કવાલી)

દીડી મેં સુંદરી આજે જળીલી રૂપમાં જાળે
 મૃગાક્ષિ મન હરનારી કટારી નયનની મારી ૧

નાસિકા ચંચ પોપટની	કહું શોભા શં ધુંધટની	
સહુણી શોભતી	સારી કટારી નયનની	મારી ૨
શશીસમ શોભતીસજની	ભરે ડગ જેમ ગતી ગજની	
અહા શું નાર નખરાળી	કટારી નયનની	મારી ૩
કનક સમ કામની શોભે	નિરખતાં સર્વકો લોભે	
ચતુરા ચિત્ત વસનારી	કટારી નયનની	મારી ૪
મહિલા પુણું મહમાતી	ગમનતાં ગૌરી અચકાતી	
હરીદે હોઠ હસનારી	કટારી નયનની	મારી ૫
રંગીત કીધ ચાંદલો બાલે	સુશોભીત ત્રાજવું ગાલે	
હરે શું અધરઅ નુસારી	કટારી નયનની	મારી ૬
શોભા દંતની એવી	કળી દાડમ તણી જેવી	
રંગીલી રંગ રમનારી	કટારી નયનની	મારી ૭
ખગીચે પુખ્ત જેમ ખ્યારા	ખીલેલા હોય રૂપાળાં	
યોવનથી આપતી નારી	કટારી નયનની	મારી ૮

—*— ફેશન દેવીને પોકર —*—

રાગ (ગઝલ)

અરેરે હિન્દ સંતાનો	ભુલ્યા શું બાન ફેશનમાં	
અરે સાથી સુધારાના	ફેસાયા કેમ ફંદામાં	૧

રહ્યા છે શું મને વળગી	ધરીને હૃદય અંતરમાં	
રડાવા હિન્દ ભુમીને	રહી છું હિન્દ ભુમીમાં	૨
ખરાબી હું અતી કરવા	તમારા દેશમાં આવી	
ખુવારી હિન્દની કરવા	સુધારે સાથમાં લાવી	૩
સુધારાના થઈ સાથી	અતી આનંદ માને છે	
સુધારાના બની સ.થી	તમે શું હૃદય પામે છે	૪
સુધારે ધર વીશે ઘાલી	તમે શું ફાયદો દીઠો.	
સુધારે હિન્દમાં દેખી	જુવો વરસાદ પથ નાઠો	૫
સુધારે હિન્દમાં આવી	ફજેતી કીધી છે પુરી	
તમારી હિન્દ ભુમીની	દશા તો બેઠી છે પુરી	૬
તમે તો એમ માને છે	સુધારા સર્વ સારા છે	
અરે જો હિન્દ સંતાને	સુધારા એ કુધારા છે	૭
રહેશે હિન્દમાં ફેશન	ખુવારી ત્યાં સુધી થાશે	
નીહાળી દાશ ફેશનના	વિદેશે લક્ષ્મી બાંધે છે	૮
તમારા હિતને માટે	વિદેશી મોહને છોડા	
તમારા દેશને માટે	સ્વદેશીમાં પ્રીતિ બેઠા	૯
કરીને હોળી ફેશનની	વિદેશે પ્રીતિ' અળકાવે	
બની ખાદી થકી સુંદર	તમારે દેશ શોભાવે	૧૦

વાંઠાનો વિલાપ

અરજ સાંભળોને સરકાર

(એ રાગ)

જમાનો આ જુઓને ભાઈ જુઓ વાંઠાની ભવઈ
 છલબલ ડરતી જોઈ યુવતીઓ મન મહાડ મુંઝાય
 પરણ્યા વીના મારી જીંદગી હવે ઘણી અકળાય જમાનો.
 નાત જાતના શેઠા પાસે માગણી કીધી ઘણીવાર
 ઘોડાગાડીવાલો જમાઈ જોઈએ મારો કીધો ઇન્કાર જમાનો
 વાસણ માંજી પાણી ગળું કચરો વાળું હાથે
 તલનું તેલ હું મુઠે લગાવી ફરું બજારે ઠાઠે જમાનો.
 મહારા જેવો ફાંકડો જુવાન નથી ન્યાતમાં કેઈ
 કીમત હશે તે મુજને કરશે જમાઈ રૂપાણો જોઈ જમાનો
 કહેવાનું માત્ર એજ કારણે વાંઠા જગમાં બહુ
 પૈસા વીના તે કચાંથી પરણે જાણે જગત સહુ જમાનો
 ભલે ઝઘડાપી હોય સરવીસ ભલે હોય જુવાન
 પેસા જાઈને દીકરીને વેચવી એજ અમોને જ્ઞાન જમાનો
 તેથી ઘોઠીયા રહ્યાજ વાંઠા બીજી કારણ નહીં
 દીકરી વેચી પૈસા ખાનારની ઇજત આમડે ગઈ જમાનો

કેશનેબલ શેઠાણીનો નખરો.

નવોઢા નાર નખરાળી પતીની સુ' કરે સેવા
 તદન જુહુ ભરડનારી પતીની સુ' કરે સેવા
 ખડી રહીને અગાશીમાં મુકાવે બાલ પોતાના
 અતીશય ઉઘ લેનારી પતીની સુ' કરે સેવા
 નહી પુલ્લ નહી પત્રી જાપાનીઝ હાથમાં છત્રી
 રૂમાલો છે જુવો દેવા પતીની સુ' કરે સેવા
 પ્રથમ નહાના પછી મોટા કઢાવે ફેન્સી ફેટા
 મુલાયમ પોલકાંવાલી પતીની સુ' કરે સેવા
 જોખનવંતી જરૂખાયાં બેડીબેડી કરે નખરા
 નહી લેવા નહી દેવા પતીની સુ' કરે સેવા
 શંપુર્ણ શહેરમાં જયારે કડંગી રીત થઈ ચાલુ
 તકારે પરગામની કુવડ પતીની સુ' કરે સેવા
 સાસુ સુરખ વહુ લોળી સરીખા રંગની બેડી
 ન જાણે સેકીને પાપડ પતીની સુ' કરે સેવા
 અંતર જેતું સદા કપટી ન આપે સંવને ચપટી
 કહે માધવ તે બઈરી પતીની સુ' કરે સેવા

